

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 40

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 ianuarie 2007

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 877 din 30 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) fraza întâi din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe	2-3	Decizia nr. 882 din 30 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	10-11
Decizia nr. 878 din 30 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720 ¹ din Codul de procedură civilă.....	3-5	Decizia nr. 883 din 30 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală.....	11-12
Decizia nr. 879 din 30 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat.....	5-6	Decizia nr. 884 din 30 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580 ² din Codul de procedură civilă.....	13-14
Decizia nr. 880 din 30 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	6-7	Decizia nr. 885 din 30 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Codul comercial	14-15
Decizia nr. 881 din 30 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 1-3 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic.....	8-9	Decizia nr. 886 din 30 noiembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 877**

din 30 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1)**fraza întâi din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe**

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, excepție ridicată de Ionel Dragomir în Dosarul nr. 8.418/299/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca nefondată, întrucât apreciază că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 8.418/299/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1) din Legea nr. 1/1998**, excepție ridicată de Ionel Dragomir.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2), precum și ale art. 21 și 20, prin raportare la art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „se creează un regim privilegiat directorului S.I.E. în raporturile cu oricare cetățean al României, vătămât printr-o acțiune sau inacțiune a directorului”. De asemenea, mai arată că, „dacă legiuitorul ar fi dorit aplicarea unui regim preferențial special pentru directorul S.I.E., atunci l-ar fi introdus în rândul subiecților prevăzuți de art. 29 din Codul de procedură penală”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece critica privește modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 1/1998.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege

criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit încheierii de sesizare a Curții, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe. Din examinarea susținerii autorului excepției se constată însă că, în realitate, excepția de neconstituționalitate vizează numai prevederile art. 6 alin. (1) fraza întâi din Legea nr. 1/1998. Așa fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra constituționalității acestor din urmă dispoziții, care au următorul cuprins: „*Conducerea Serviciului de Informații Externe se asigură de către un director, cu rang de ministru [...].*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, coroborate cu art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv și interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 6 alin. (1) fraza întâi din Legea nr. 1/1998 nu conțin nicio prevedere contrară art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 și 20 din Constituție, raportate la art. 6, 13 și 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, nu se poate reține încălcarea dispozițiilor constituționale privind egalitatea cetățenilor în fața legii și autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, întrucât prin textul de lege criticat nu s-a instituit un regim privilegiat făptuitorului, cum de altfel susține autorul excepției. Se constată că intenția legiuitorului a fost aceea de a-i conferi directorului Serviciului de Informații Externe rang de ministru, ceea ce nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

Totodată, se constată că dispozițiile art. 20 din Legea fundamentală nu au incidență în cauză, nefiind vorba de nicio neconcordanță între pactele și tratatele privitoare la drepturile omului, la care România este parte, și legile interne. De asemenea, prin dispozițiile art. 6 alin. (1) fraza întâi din Legea nr. 1/1998 nu îi este îngrădit părții vătămăte dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei într-un termen rezonabil.

În realitate, critica adusă textului nu privește constituționalitatea acestuia, ci modul său de interpretare și aplicare pentru stabilirea instanței judecătorești competente să soluționeze cauza după calitatea făptuitorului. Or, după cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, interpretarea conținutului unei norme juridice, ca fază indispensabilă procesului de aplicare a legii la situațiile de fapt deduse judecății, este de competența exclusivă a

instanțelor judecătorești. A răspunde criticilor autorului excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (1), fraza întâi din Legea nr. 1/1998 privind organizarea și funcționarea Serviciului de Informații Externe, excepție ridicată de Ionel Dragomir în Dosarul nr. 8.418/299/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 878

din 30 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă. Excepția a fost ridicată în fața Tribunalului București — Secția a VI-a comercială de Vasile Nicolae în Dosarul nr. 14.398/301/2005, de Ioana Cristina Meterez în Dosarul nr. 20.865/301/2005, de Tudor Chican în Dosarul nr. 11.863/301/2005 și de Gheorghe Zisu în Dosarul nr. 25.264/3/2006. Aceeași excepție a fost ridicată și în fața Judecătoria Sectorului 3 București de Anica Coman în Dosarul nr. 17.240/2005 (nr. unic 21.714/301/2005), de Maria Soare și Alexandru Soare în Dosarul nr. 9.281/2005 (nr. unic 11.880/301/2005), de Iuliana Șipoș în Dosarul nr. 9.262/2005 (nr. unic 11.861/301/2005), de Georgeta Cioarec în Dosarul nr. 9.142/2005 (nr. unic 11.740/301/2005), de Ștefan Toth în Dosarul nr. 4.581/301/2006, de Iosif Cornel Farcaș în Dosarul nr. 4.575/301/2006, de Dumitru Paraschiv în Dosarul nr. 14.976/2005 (nr. unic 18.940/301/2005) și de Silvia Chindruș în Dosarul nr. 21.088/301/2005 (nr. dosar vechi 16.703/2005).

La apelul nominal răspund personal autorii excepției, Anica Coman și Tudor Chican, și, pentru toți autorii excepției, mandatarul Mihai Dogaru Cucu și avocatul Caracaș Mugur Jak, cu împuterniciri avocațiale depuse la dosarele cauzei. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea obiectului excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Atât reprezentanții autorilor excepției și părțile prezente, cât și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.089D/2006, nr. 1.992D/2006, nr. 1.981D/2006, nr. 1.980D/2006, nr. 1.979D/2006, nr. 1.978D/2006, nr. 1.977D/2006, nr. 1.976D/2006, nr. 1.975D/2006, nr. 1.974D/2006 și nr. 1.936D/2006 la Dosarul nr. 1.935D/2006, care a fost primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Avocatul autorilor excepției solicită admiterea acesteia, întrucât, prin aplicarea dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, atât în cauzele comerciale, cât și în cele civile, se aduce atingere în mod nejustificat drepturilor și garanțiilor procesuale ale părților.

Anica Coman și Tudor Chican sunt de acord cu susținerea formulate de avocat.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 14.398/301/2005, nr. 20.865/301/2005, nr. 11.863/301/2005 și nr. 25.264/3/2006, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă**, excepție

ridicată de Vasile Nicolae, Ioana Cristina Meterez, Tudor Chican și Gheorghe Zisu. Prin încheierile pronunțate în dosarele nr. 17.240/2005 (nr. unic 21.714/301/2005), nr. 9.281/2005 (nr. unic 11.880/301/2005), nr. 9.262/2005 (nr. unic 11.861/301/2005), nr. 9.142/2005 (nr. unic 11.740/301/2005), nr. 4.581/301/2006, nr. 4.575/301/2006, nr. 14.976/2005 (nr. unic 18.940/301/2005) și nr. 21.088/301/2005 (nr. dosar vechi 16.703/2005), **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Anica Coman, Maria Soare și Alexandru Soare, Iuliana Șipoș, Georgeta Cioarec, Ștefan Toth, Iosif Cornel Farcaș, Dumitru Paraschiv și Silvia Chindruș.

În motivarea excepției de neconstituționalitate ridicate, autorii acesteia susțin că textul de lege criticat încalcă dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la accesul liber la justiție, dreptul la apărare și la un proces echitabil, întrucât, prin imprecizia sa, dă posibilitatea instanței de a-l aplica și în litigiile dintre persoane fizice, necomercianți, și persoane juridice, comercianți. Prin aplicarea procedurii prealabile a concilierii, specifică soluționării litigiilor în materie comercială, raportului juridic civil comerciant—necomerciant, se încalcă și principiul egalității cetățenilor în fața legii și se îngreșește dreptul persoanei de a beneficia de judecarea procesului într-un termen rezonabil, suficient pentru pregătirea apărării. Se mai arată că dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă, aflate în neconcordanță cu cele ale art. 76 din același cod, „nu rezolvă asistența judiciară în faza de conciliere”, drept garantat de art. 24 alin. (2) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială și Judecătoria Sectorului 3 București apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin normelor constituționale și convenționale invocate. Instituirea unei proceduri prealabile nu poate aduce atingere egalității în fața legii, deoarece nu presupune o discriminare în funcție de calitatea părților, această procedură urmărind transpunerea în practică a principiului celerității soluționării cauzelor.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul, referindu-se la jurisprudența în materie a Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul cuprins:

„În procesele și cererile în materie comercială evaluabile în bani, înainte de introducerea cererii de chemare în judecată, reclamantul va încerca soluționarea litigiului prin conciliere directă cu cealaltă parte.

În scopul arătat la alin. 1, reclamantul va convoca partea adversă, comunicându-i în scris pretențiile sale și temeiul lor legal, precum și toate actele doveditoare pe care se sprijină acestea. Convocarea se va face prin scrisoare recomandată cu dovadă de primire, prin telegramă, telex, fax sau orice alt mijloc de comunicare care asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia. Convocarea se poate face și prin înmânarea înscrisurilor sub semnătură de primire.

Data convocării pentru conciliere nu se va fixa mai devreme de 15 zile de la data primirii actelor comunicate potrivit alin. 2.

Rezultatul concilierii se va consemna într-un înscris cu arătarea pretențiilor reciproce referitoare la obiectul litigiului și a punctului de vedere al fiecărei părți.

Înscrisul despre rezultatul concilierii ori, în cazul în care pârâtul nu a dat curs convocării prevăzute la alin. 2, dovada că de la data primirii acestei convocări au trecut 30 de zile se anexează la cererea de chemare în judecată.“

În motivarea excepției, autorii acesteia invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (1) referitoare la universalitatea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale, ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3) privitoare la accesul liber la justiție, ale art. 24 referitoare la dreptul la apărare și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă a mai constituit, în numeroase rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale și cu o motivare identică. De exemplu, prin Decizia nr. 361 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 29 mai 2006, și Decizia nr. 335 din 16 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 19 octombrie 2004, Curtea, respingând excepția, a statuat, în esență, că prin instituirea procedurii prealabile de conciliere, legiuitorul a urmărit să transpună în practică principiul celerității soluționării litigiilor dintre părți — mai pregnant în materie comercială — și să degrezeze activitatea instanțelor de judecată. Astfel, rolul normei procedurale criticate este acela de a reglementa o procedură extrajudiciară care să ofere părților posibilitatea de a se înțelege asupra eventualelor pretenții ale reclamantului, fără implicarea autorității judecătorești competente. Față de aceste rațiuni majore, condiționarea sesizării instanței de parcurgerea procedurii de conciliere cu partea potrivnică nu poate fi calificată ca o îngreșare a accesului liber la justiție, în accepțiunea prohibită de prevederile constituționale de referință, atâta timp cât partea interesată poate sesiza instanța judecătorească cu cererea de chemare în judecată.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi de natură să modifice jurisprudența Curții, se impune ca atât soluția pronunțată prin deciziile menționate, cât și considerentele care au stat la baza acestora, să își mențină valabilitatea.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 720¹ din Codul de procedură civilă, excepție ridicată în fața Tribunalului București — Secția a VI-a comercială de Vasile Nicolae în Dosarul nr. 14.398/301/2005, de Ioana Cristina Meterez în Dosarul nr. 20.865/301/2005, de Tudor Chican în Dosarul nr. 11.863/301/2005 și de Gheorghe Zisu în Dosarul nr. 25.264/3/2006, și în fața Judecătoriei Sectorului 3 București de Anica Coman în Dosarul nr. 17.240/2005 (nr. unic 21.714/301/2005), de Maria Soare și Alexandru Soare în Dosarul nr. 9.281/2005 (nr. unic 11.880/301/2005), de Iuliana Șipoș în Dosarul nr. 9.262/2005 (nr. unic 11.861/301/2005), de Georgeta Cioarec în Dosarul nr. 9.142/2005 (nr. unic 11.740/301/2005), de Ștefan Toth în Dosarul nr. 4.581/301/2006, de Iosif Cornel Farcaș în Dosarul nr. 4.575/301/2006, de Dumitru Paraschiv în Dosarul nr. 14.976/2005 (nr. unic 18.940/301/2005) și de Silvia Chindruș în Dosarul nr. 21.088/301/2005 (nr. dosar vechi 16.703/2005).

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din 30 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 879

din 30 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Virgil Matroz, în calitate de apărător ales al inculpatului Dumitru Tănăsioiu, în Dosarul nr. 432/2006 al Judecătoriei Babadag.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca fiind inadmisibilă, în temeiul art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 51/1995, întrucât nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 iulie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 432/2006, **Judecătoria Babadag a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat**, excepție ridicată de Virgil Matroz, în calitate de apărător ales al inculpatului Dumitru Tănăsioiu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, prevăzut de art. 1 alin. (4) din Constituție, deoarece, „prin modificarea adusă Legii nr. 51/1995 prin Legea nr. 255/2004, puterea legislativă desființează o hotărâre irevocabilă a puterii judecătorești, fapt ce contravine statului de drept“. De asemenea, autorul excepției susține că dispozițiile art. 82 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 sunt contrare și prevederilor art. 41 alin. (1) din Constituție, întrucât „îngrădesc dreptul cetățenilor la muncă“.

Judecătoria Babadag apreciază că „excepția de neconstituționalitate este premergătoare excepției nelegalei asistări ridicate de apărătorul inculpatului, motiv pentru care va proceda la sesizarea Curții Constituționale“ fără a-și exprima opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate în motivarea acesteia.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile

legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 82 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificările aduse prin Legea nr. 255/2004 privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 23 iunie 2004, care au următorul cuprins: „*La data intrării în vigoare a prezentei legi persoanele fizice sau juridice care au fost autorizate în baza altor acte normative ori au fost încuviințate prin hotărâri judecătorești să desfășoare activități de consultanță, reprezentare sau asistență juridică, în orice domenii, își încetează de drept activitatea. Continuarea unor asemenea activități constituie infracțiune și se pedepsește potrivit penale.*”

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (1) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, excepție ridicată de Virgil Matroz, în calitate de apărător ales al inculpatului Dumitru Tănăsioiu, în Dosarul nr. 432/2006 al Judecătoriei Babadag.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 880
din 30 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ion Predescu — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Ion Tiucă — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihai Ion în Dosarul nr. 3.706/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, Mihai Ion, personal, Gheorghe Dumitru, personal și asistat de avocat

Autorul excepției susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și art. 41, referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și la dreptul la muncă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că obiectul cauzei îl constituie dispozițiile art. 180 alin. 2 din Codul penal — *Lovirea sau alte violențe* — privind pe inculpații Dumitru Tănăsioiu și Marius Poenaru.

Ca atare, invocarea, pe cale de excepție, a neconstituționalității dispozițiilor legale referitoare la organizarea și funcționarea profesiei de avocat nu are legătură cu soluționarea cauzei, în accepțiunea art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Faptul că autorul excepției nu a ales un apărător din cadrul unui barou component al Uniunii Naționale a Barourilor din România, precum și asistența judiciară din partea avocatului ales nu este de natură să creeze vreo legătură între textele de lege criticate și soluționarea cauzei.

Așa fiind, excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

Enache Nicolae, cu delegație la dosar, precum și Elena Radu, Lăzărică Stoian și Paraschiv Macavei, reprezentați de același avocat. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, autorul excepției de neconstituționalitate solicită constatarea ca neconstituțională a prevederilor art. 244¹ din Codul de procedură civilă, întrucât încheierea prin care se suspendă o cauză aflată în recurs nu se poate ataca.

Reprezentantul părților Gheorghe Dumitru, Elena Radu, Lăzărică Stoian și Paraschiv Macavei solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iulie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.706/2006, **Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Mihail Ion într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva unei încheieri a Tribunalului Dâmbovița.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate instituie un tratament inegal în ceea ce privește dreptul de atacare a încheierii de ședință din recurs prin care s-a soluționat cererea de suspendare a cauzei. De asemenea, faptul că se pot ataca numai încheierile prin care s-a suspendat cauza încalcă și accesul liber la justiție și dreptul la apărare.

Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile legale atacate sunt constituționale, întrucât reglementarea condițiilor de exercitare a unui drept subiectiv sau procesual nu constituie o restrângere a exercițiului acestuia, ci doar o modalitate eficientă de a preveni exercitarea sa abuzivă în detrimentul altor titulari de drepturi.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, așa cum a statuat și Curtea Constituțională în jurisprudența sa.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției și ale părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihail Ion în Dosarul nr. 3.706/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost legal sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea instanței de judecată, îl constituie dispozițiile art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă. Pct. 2 a fost modificat prin art. I pct. 33 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Astfel, dispozițiile legale criticate — art. 244 alin. 1 din Codul de procedură civilă — au următorul cuprins:

„Instanța poate suspenda judecata:

1. când dezlegarea pricinii atârână în totul sau în parte, de existența sau neexistența unui drept care face obiectul unei alte judecări;

2. când s-a început urmărirea penală pentru o infracțiune care ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea.“

Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea cetățenilor în fața legii, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în realitate, autorul excepției este nemulțumit de omisiunea de reglementare, pe de-o parte, a căii de atac împotriva încheierii prin care s-a respins suspendarea cauzei și, pe de altă parte, a căii de atac a încheierii prin care s-a dispus suspendarea unei cauze aflate în recurs.

Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Prin urmare, sub acest aspect, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 881

din 30 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 1—3
din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 1—3 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Gherla în Dosarul nr. 1.550/2006.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.550/2006, **Judecătoria Gherla a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 1—3 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată apreciază că legiuitorul, în art. 98 alin. 1—3 din Legea nr. 26/1996, nu a definit în mod suficient conținutul constitutiv al infracțiunilor, având în vedere că în Codul silvic nu este prevăzut prețul mediu al unui metru cub de material lemnos, care se stabilește prin ordin al autorității publice centrale care răspunde de silvicultură. Codul silvic fiind o lege organică, dispozițiile sale „ar putea fi complinite doar printr-o dispoziție cuprinsă într-o lege organică“. Din aceste considerente, instanța apreciază că se încalcă dispozițiile art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, care prevăd în mod expres că „prin lege organică se reglementează infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora“.

De asemenea, instanța apreciază că, prin art. 98 alin. 1—3 din Legea nr. 26/1996, coroborat cu art. 106 alin. 3 și 4 din aceeași lege, se încalcă dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) din Constituție, prin raportare la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece stabilirea valorii prejudiciului (în funcție de care

fapta este considerată infracțiune sau contravenție) în mod exclusiv de către partea vătămată (Ocolul silvic Gherla), fără a se apela la opinia unui expert neutru, face ca inculpații să fie dezavantajați față de partea vătămată, în privința contradictorialității probelor.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 98 alin. 1—3 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, dispoziții al căror conținut este următorul: „*Furtul de arbori doborâți sau rupți de fenomene naturale, ori de arbori, puieți sau lăstari care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, cu sau fără drept, din fondul forestier național sau de pe terenurile cu vegetație forestieră prevăzute la art. 6, dacă valoarea pagubei este de peste 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, ori dacă valoarea pagubei este sub această limită, dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de 2 ani, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani sau cu amendă.*

Dacă fapta a avut ca urmare o pagubă în valoare de peste 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.

Când fapta a avut ca urmare o pagubă în valoare de peste 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de

masă lemnoasă pe picior, pedeapsa este închisoarea de la 3 la 10 ani.“

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul legal criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern și în art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, care prevăd că prin lege organică se reglementează infracțiunile, pedepsele și regimul executării acestora.

Examinând susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, se constată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat cu privire la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 1—3 din Legea nr. 26/1996, în raport de aceleași dispoziții constituționale și față de aceleași critici ca și în cazul excepției de față. Astfel, prin Decizia nr. 102 din 29 iunie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 26 iulie 1999, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 și 98 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic (așadar, implicit a dispozițiilor ce fac obiectul excepției de față), reținând în esență că, chiar dacă prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior este stabilit, în baza art. 107 alin. 1 din Codul silvic și a art. 5 din Legea nr. 81/1993 privind determinarea despăgubirilor în cazul unor pagube produse fondului forestier, vegetației forestiere din afara fondului forestier situate pe terenurile proprietate publică și privată și economiei vânatului, de către autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, această determinare se face în baza unei împuterniciri date prin lege organică, iar evaluarea pagubelor are la bază criteriile stabilite de lege (anexa nr. 1 la Legea nr. 81/1993, referitoare la evaluarea pagubelor cauzate prin tăierea, scoaterea din rădăcini, distrugerea, degradarea sau sustragerea arborilor, puiștilor sau lăstarilor, în cazul în care prejudiciul este produs prin fapte care, potrivit legii, constituie contravenții sau infracțiuni). Așadar, determinarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior se realizează în baza unor criterii obiective și legale, cu înlăturarea oricăror elemente subiective sau discreționare ce ar putea duce la încălcarea principiului legalității incriminării.

De altfel, aceleași considerente se regăsesc și în Decizia nr. 27 din 23 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 7 iunie 1999,

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 1—3 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Gherla în Dosarul nr. 1.550/2006.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. 1, 2 și 4 și a prevederilor art. 98 alin. 1, 2 și 4 din Legea nr. 26/1996 — Codul silvic, precum și în Decizia nr. 57 din 6 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 20 martie 2003, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. 1 și ale art. 98 alin. 1 din același act normativ.

În Decizia nr. 57/2003 Curtea a arătat totodată că „este necesară intervenția legiuitorului pentru înlăturarea deficiențelor în redactarea dispozițiilor incriminatoare din Codul silvic, generalizându-se modelul adoptat în Legea nr. 141 din 23 iulie 1999 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 27 iulie 1999. Potrivit acestei legi, existența infracțiunilor silvice este condiționată nu de valoarea, ci de volumul masei lemnoase extrase. În felul acesta se dă satisfacție deplină principiului legalității incriminării și se elimină arbitrarul în calificarea juridică a infracțiunilor silvice“.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluțiile și considerentele cuprinse în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față, așa încât excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 98 alin. 1—3 din Legea nr. 26/1996 urmează să fie respinsă.

De asemenea, având în vedere că, indiferent de încadrarea juridică a conduitei, ca infracțiune sau contravenție, aceasta este supusă controlului instanțelor judecătorești, prilej cu care autorul faptei beneficiază de toate drepturile și garanțiile prevăzute de Constituție și lege, inclusiv de posibilitatea de a dovedi că întinderea prejudiciului reținut în sarcina sa nu corespunde realității, Curtea apreciază că dispozițiile criticate sunt în concordanță cu prevederile internaționale cuprinse în art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, și neputându-se susține astfel că au fost încălcate dispozițiile art. 11 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 882

din 30 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romeo Impex Com” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 3.135/2005 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 iunie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.135/2005, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Romeo Impex Com” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei contestații în anulare împotriva unei decizii a Tribunalului Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt contrare prevederilor constituționale privind răspunderea statului pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare, întrucât instituie la îndemâna părții o cale extraordinară de atac menită să înlăture în totalitate atât răspunderea patrimonială a statului pentru erori judiciare, cât și răspunderea magistraților care au dat dovadă de re-credință sau gravă neglijență în soluționarea pricinilor.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât art. 52 alin. (3) din Constituție nu are relevanță în soluționarea acesteia.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, dispozițiile legale criticate fiind norme de procedură care nu au ca efect înlăturarea antrenării

răspunderii statului sau a judecătorilor, în condițiile prevăzute de lege

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la contestația în anulare nu contravin prevederilor din Constituție referitoare la răspunderea patrimonială a statului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă, modificate prin art. I pct. 53 din Legea nr. 219/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 138/2000, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 609 din 14 iulie 2005.

Astfel, dispozițiile criticate au în prezent următorul conținut:

„Hotărârile instanțelor de recurs mai pot fi atacate cu contestație când dezlegarea dată este rezultatul unei greșeli materiale sau când instanța, respingând recursul sau admitându-l numai în parte, a omis din greșeală să cerceteze vreunul dintre motivele de modificare sau de casare.”

Autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 52 alin. (3) referitoare la răspunderea statului pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată pentru următoarele motive:

Dispozițiile art. 318 din Codul de procedură civilă care reglementează cazurile în care poate fi exercitată calea extraordinară de atac, de retractare, a contestației în anulare, nu înlătură, așa cum în mod eronat susține autorul excepției, prevederile constituționale ale art. 52 alin. (3) referitoare la răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare, răspundere care este stabilită în condițiile legii.

Pe de altă parte, dispozițiile criticate sunt norme de procedură referitoare la o cale de atac, norme care, potrivit art. 126 alin. (2) și art. 129 din Legea fundamentală, sunt în competența legiuitorului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 318 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romeo Impex Com” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 3.135/2005 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 noiembrie 2006.

PRESEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 883

din 30 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. 1 teza întâi
din Codul de procedură penală

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicolae Ioan Onaca în Dosarul nr. 2.290/35/P/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, reiterând argumentele expuse în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 20 iulie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.290/35/P/2006, **Curtea de Apel Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Nicolae Ioan Onaca.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în raport cu prevederile art. 20 și art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și cu dispozițiile art. 5 paragraful 4 și art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece nu prevăd calea de atac a recursului și împotriva încheierii

prin care se respinge cererea de revocare a unei măsuri preventive.

Curtea de Apel Oradea — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 141 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, modificate și completate prin art. I pct. 64 din Legea nr. 356/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, al căror conținut este următorul: „*Încheierea dată în primă instanță și în apel, prin care se dispune luarea unei măsuri preventive, revocarea, înlocuirea sau încetarea de drept a măsurii preventive, precum și împotriva încheierii prin care se dispune*

menținerea arestării preventive, poate fi atacată separat, cu recurs, de procuror sau de inculpat, în termen de 24 de ore de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei lipsă.“

Autorul excepției consideră că acest text legal este neconstituțional, deoarece nu prevede calea de atac a recursului și împotriva încheierii prin care se respinge cererea de revocare a unei măsuri preventive, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil. De asemenea, autorul excepției invocă și încălcarea, prin același text legal, a dispozițiilor art. 5 paragraful 4 și ale art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispoziții privind dreptul la libertate și la siguranță și dreptul la un recurs efectiv.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, se reține că, în legătură cu neconstituționalitatea dispozițiilor art. 141 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii, reținând, în esență, că, potrivit dispozițiilor art. 126 și ale art. 129 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe, legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac și condițiile în care pot fi folosite aceste căi.

În ceea ce privește încheierile, ca specie de hotărâri judecătorești pronunțate în cursul procesului, dar prin care nu se soluționează fondul cauzei, acestea nu pot fi atacate, de regulă, decât odată cu hotărârile judecătorești care soluționează fondul cauzei, care sunt, potrivit dreptului nostru procesual penal, sentințele și deciziile. Stabilind, prin art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, că încheierile pot fi atacate cu recurs numai odată cu sentința sau cu decizia atacată, legiuitorul a acționat în limitele competenței sale, prevăzute prin dispozițiile constituționale evocate mai sus.

Regula exercitării căilor de atac împotriva încheierilor numai o dată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei se impune pentru asigurarea desfășurării procesului cu celeritate, într-un termen rezonabil, exigență recunoscută atât în sistemul nostru constituțional [art. 21 alin. (3)], cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră la art. 6 paragraful 1 dreptul oricărei persoane „la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale“. Sub acest aspect, prin posibilitatea exercitării căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, prin care se soluționează fondul cauzei, este asigurat accesul liber la justiție.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 141 alin. 1 teza întâi din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Nicolae Ioan Onaca în Dosarul nr. 2.290/35/P/2006 al Curții de Apel Oradea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

Faptul că încheierea prin care se respinge cererea de revocare a măsurii arestării preventive nu poate fi atacată separat cu recurs se explică, pe de o parte, prin necesitatea de a evita o prelungire abuzivă a procesului, iar pe de altă parte, prin aceea că ea poate fi atacată cu recurs odată cu hotărârea prin care s-a soluționat fondul cauzei.

Referitor la pretinsa contrarietate a dispozițiilor art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală cu prevederile art. 5 paragraful 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform cărora „Orice persoană lipsită de libertatea sa prin arestare sau deținere are dreptul să introducă un recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității deținerii sale și să dispună eliberarea sa dacă deținea este ilegală“, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată. Astfel, sensul normei citate nu este cel al unei căi de atac la o altă contestare jurisdicțională anterioară, ci numai acela de a conferi persoanei arestate sau deținute posibilitatea de a se plânde de ilegalitatea măsurii privative de libertate luate împotriva sa, prin sesizarea unui tribunal competent. Dacă dispozițiile art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală deschid calea recursului la încheiere doar pentru unele situații — limitativ indicate în text —, acest fapt nu este de natură a atrage înfrângerea dispozițiilor art. 5 paragraful 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Așa cum reiese din jurisprudența Curții Constituționale (Decizia nr. 38 din 26 februarie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 13 mai 1998), în acord cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului, aceste prevederi dau expresie dreptului persoanei arestate de a se plânde înaintea unui tribunal competent asupra măsurii de arestare sau deținere luate împotriva sa, neavând semnificația reglementării unei căi de atac ulterioare îndreptate împotriva soluției date de instanță în urma soluționării plângerii.

Acestei cerințe îi răspunde în mod evident textul de lege criticat. Din această perspectivă, art. 141 alin. 1 din Codul de procedură penală nu contravine nici prevederilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului.

Cele statuate, de exemplu, prin deciziile nr. 458 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 18 ianuarie 2005, și nr. 121 din 1 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 22 martie 2005, își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 884

din 30 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580²
din Codul de procedură civilă

Ion Predescu — președinte
 Nicolae Cochinescu — judecător
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Kozsokár Gábor — judecător
 Petre Ninosu — judecător
 Șerban Viorel Stănoiu — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Ion Tiucă — procuror
 Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ileana Milcu și Ștefan Milcu în Dosarul nr. 11.960/301/2006 al Judecătoria Sectorului 3 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 iulie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 11.960/301/2006, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 580² din Codul de procedură civilă.** Excepția a fost ridicată de debitorii Ileana Milcu și Ștefan Milcu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de autorizare a executării unei obligații de a face, cerere introdusă de creditorul Alina Lupec.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate sunt contrare principiului egalității cetățenilor în fața legii și liberului acces la justiție, întrucât nu prevăd posibilitatea exercitării unei căi de atac împotriva încheierilor prin care se încuviințează executarea unui titlu de către creditorul obligației, lipsindu-l astfel pe debitor de posibilitatea exercitării unei căi de atac și punându-l într-o poziție de inegalitate față de creditor.

Judecătoria Sectorului 3 și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile legale atacate sunt constituționale, întrucât urmăresc contracararea intenției abuzive a debitorului de tergiversare a îndeplinirii obligației asumate, iar caracterul irevocabil al încheierii este în concordanță cu această finalitate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu

contravin nici egalității în fața legii și nici liberului acces la justiție, părțile beneficiind de suficiente garanții procesuale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât au ca finalitate asigurarea celerității executării obligației de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, iar caracterul irevocabil al încheierii de autorizare a creditorului de a îndeplini obligația de a face are rolul de a preveni eventualele abuzuri din partea debitorilor rău-platnici.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 580² din Codul de procedură civilă, modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 2 octombrie 2000, având următorul cuprins: „*Dacă debitorul refuză să îndeplinească o obligație de a face cuprinsă într-un titlu executoriu, în termen de 10 zile de la primirea somației, creditorul poate fi autorizat de instanța de executare, prin încheiere irevocabilă, dată cu citarea părților, să o îndeplinească el însuși sau prin alte persoane, pe cheltuiala debitorului.*”

Autorii excepției consideră că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 21 privind liberul acces la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii acesteia critică, în esență, lipsa de reglementare a posibilității de exercitare a unei căi de atac împotriva încheierilor prin care se dispune autorizarea creditorului de a îndeplini obligația de a face, pe cheltuiala debitorului.

Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Ca atare, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, astfel cum a fost formulată, este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 580² din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Ileana Milcu și Ștefan Milcu în Dosarul nr. 11.960/301/2006 al Judecătoriei Sectorului 3 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 885

din 30 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Codul comercial

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Codul comercial, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fantasia Turism Services” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.789/4/2006 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că textul criticat nu are legătură cu soluționarea cauzei, întrucât nu se pune problema plății unor dobânzi, ci a penalităților de întârziere.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.789/4/2006, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Codul comercial**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fantasia Turism Services” — S.R.L. din București într-un litigiu având ca obiect pretenții pentru plata datoriei și a penalităților de întârziere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 43 din Codul comercial, potrivit cărora datoriile comerciale lichide și plătibile în bani produc dobândă de drept din ziua când devin exigibile, sunt împovărătoare pentru societățile comerciale cu un potențial economic mai redus, permițând creditorului să pretindă penalități de întârziere ce depășesc cu mult valoarea debitului de bază. Aceste dispoziții legale sunt contrare obligației constituționale a statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și valorificarea tuturor factorilor de producție. Se consideră ca

fiind necesară intervenția statului prin legiferare pentru protejarea intereselor debitorilor.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, textul de lege criticat neîncălucând, sub niciun aspect, prevederile invocate din Legea fundamentală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 43 din Codul comercial, potrivit cărora „*Datoriile comerciale lichide și plătibile în bani produc dobândă de drept din ziua când devin exigibile*”.

Textul constituțional invocat în susținerea excepției este cel al art. 135 alin. (2) lit. a) referitor la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Neconstituționalitatea dispozițiilor art. 43 din Codul comercial a fost ridicată într-un litigiu având ca obiect pretenții pentru plata unei datorii comerciale lichide și

plătibile în bani, devenită exigibilă, precum și a penalităților de întârziere stipulate în contractul comercial.

Curtea reține că penalitățile de întârziere se stabilesc și se pot pretinde în conformitate cu clauza contractuală în care sunt prevăzute, iar valoarea lor este direct proporțională cu perioada de întârziere la plată. Așadar, penalitățile de întârziere reprezintă o sancțiune consimțită prin contract pentru neplata datoriei la scadență și nu sunt echivalente cu dobânzile, în timp ce textul de lege criticat prevede producerea de drept a dobânzii de la data când

datoria a devenit exigibilă, ceea ce presupune dreptul creditorului de a pretinde dobânda legală, chiar dacă aceasta nu a fost stipulată în contract.

Întrucât obiectul litigiului în cadrul căruia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate nu îl constituie plata unor dobânzi, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei, contrar prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. În consecință, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Codul comercial urmează să fie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca fiind inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 43 din Codul comercial, excepție ridicată de Societatea Comercială „Fantasia Turism Services” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 1.789/4/2006 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 886

din 30 noiembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Dumitru Voinea în Dosarul nr. 1.962/C/2006 al Tribunalului Olt — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că dispozițiile legale criticate nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 iulie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.962/C/2006, **Tribunalul Olt — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale**, excepție ridicată de Dumitru Voinea

într-un litigiu care are ca obiect soluționarea contestației sale împotriva deciziei casei de pensii de suspendare a plății pensiei de invaliditate și de stabilire a debitului rezultat din pensia încasată necuvenit.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate au caracter discriminatoriu, întrucât nu permit cumularea pensiei pentru gradul II de invaliditate cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională. Mai arată că indemnizațiile acordate consilierilor locali pentru participarea la ședințele consiliului local nu au caracter permanent și nu sunt certe. Astfel, consideră că nu se justifică dispoziția unilaterală a casei de pensii de suspendare a plății pensiei, fără o procedură prealabilă în cadrul căreia să stabilească împreună cu beneficiarul pensiei dacă se justifică sau nu suspendarea plății acesteia în tot sau în parte.

Tribunalul Olt — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu sunt în contradicție cu prevederile Constituției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, întrucât, potrivit art. 47 alin. (2) din Constituție, criteriile și condițiile de acordare a pensiei se stabilesc prin lege, iar determinarea categoriilor de pensionari care pot cumula pensia cu alte venituri realizate dintr-o activitate

profesională s-a făcut cu luarea în considerare a situației deosebite a acestora, în comparație cu alte categorii de pensionari.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 54 și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins:

— Art. 54: „În raport cu cerințele locului de muncă și cu gradul de reducere a capacității de muncă, invaliditatea este:

a) de gradul I, caracterizată prin pierderea totală a capacității de muncă, a capacității de autoservire, de autoconducție sau de orientare spațială, invalidul necesitând îngrijire sau supraveghere permanentă din partea altei persoane;

b) de gradul II, caracterizată prin pierderea totală a capacității de muncă, cu posibilitatea invalidului de a se autoservi, de a se autoconduce și de a se orienta spațial, fără ajutorul altei persoane;

c) de gradul III, caracterizată prin pierderea a cel puțin jumătate din capacitatea de muncă, invalidul putând să presteze o activitate profesională.”;

— Art. 94: „(1) Pot cumula pensia cu veniturile realizate dintr-o activitate profesională, indiferent de nivelul veniturilor respective:

a) copiii urmași orfani de ambii părinți, pe perioada școlarizării, până la vârstele prevăzute la art. 66 lit. a) și b);

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca fiind inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 54 și art. 94 alin. (1) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, excepție ridicată de Dumitru Voinea în Dosarul nr. 1.962/C/2006 al Tribunalului Olt — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 noiembrie 2006.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Benke Károly

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5948368150096